

STAR

Gizli servisin elçisi olmak

Yalçın Akdoğan

İstihbarat faaliyeti ile diplomatik faaliyet iki farklı iştir. Bu iki alanın kesiştiği yerler elbette vardır. Diplomatik misyonların içinde istihbarat birimlerinin temsilcileri de bulunabilir. Ama temelde **ajanlık** ve **diplomatlık** iki farklı eğitimi, uzmanlaşmayı ve iş tanımını gerektirir. Büyükelçiler ülke politikalarının yansımalarını ve **diplomatik ilişkileri yürütmek** için vardılar. Bir ülkenin başka bir ülkedeki temsilcisi olmak öncelikle kendi ülkesinin çıkarlarını korumayı gerektirse de aynı zamanda görev yapılan ülkeyle karşılıklı ilişkileri ve çıkarları geliştirmeyi de esas alır. **Diplomatlar, diplomatik ilişkileri yürüten kişilerdir, istihbarat kurumlarının istasyon şefi değildirler.** Elçi, bir ülkenin tüm kurumlarının ve politikalarının temsilcisidir, bir istihbarat kurumunun temsilcisi değildir ve öyle davranamaz. Kimi zaman ülkeler istihbarat kökenli büyükelçiler görevlendirirler, muhtemelen karşılığında da kendi ülkelerinde benzer özellikte bir büyükelçi görürler.

Kökeni ve uzmanlığı ne olursa olsun büyükelçi öncelikle diplomatik misyonun gereklerine göre hareket etmek durumundadır.

Görev yapılan ülkenin içişlerine karışmak, gelişmelere ayar vermeye çalışmak veya siyaset mühendisliğine soyunmak diplomatik bir görev olamaz.

Özellikle diplomatik misyonlarda görevli yerli şahıslar hukuktan azade değildirler, suç işleyemezler ve ülkelerine ihanet edecek faaliyetlerin parçası olamazlar. Bu şahıslara yönelik adli takibatlar ise başka bir ülkeye yönelik tavır olarak anlaşılabilir ve iki ülke arasındaki

ilişkileri olumsuz etkileyecek bir hadise olarak nitelendirilemez.

Ayrıca gizli servislerin başka ülkelerde darbeler, sosyal kalkışmalar, siyasi çalkantılar meydana getirmeye çalışması zaten başlı başına uluslararası bir suçtur.

Neticede Büyükelçi sorun üreten değil, sorunları hafifleten kişi olmak zorundadır. Eğer büyükelçi iki ülke ilişkilerine gölge düşürmeye başlarsa en temel görevini yerine getirmiyor ve bir **yük'e dönüşüyor** demektir.

Ülkeler arasındaki birçok sorun bazen büyükelçilikler veya diplomatların **kişisel tavırlarıyla** okunmaya çalışılır. Bu çoğu zaman doğru bir yorumlama olmaz. **Büyükelçilerin tek başına iki ülke ilişkisinin eksenini değiştirme gücü yoktur. Ama kimi zaman ilişkileri zehirlenme** gibi bir durum da sözkonusu olabilir. Görev yapılan ülkedeki görünümü, hadiseleri, gelişmeleri yansıtmaya biçimi belirlenecek politik tavırlara etki yapabilir. Yanlış takdim ve konumlandırma yanlış politikalar ve tavırlar üretilmesine sebep olabilir. Ülkelerin bürokratik kanallarından yanlış yönlendirmeler südür ederse siyasi kanallar da yanlış algılara kapılırlar ve yanlış kararlara imza atarlar. Bürokratik oligarşinin siyaseti yönetmeye çalışması her ülke için başedilmesi gereken bir sorundur. Bizim güzel bir sözümüz vardır, **“Elçiye zeval olmaz”** diye... **Elçi kendisine iletilen talimatı ve mesajı aktarır ve bunu yaparken de kişisel konumu koruma altındadır. Eğer elçi kişisellik mesajı etkiliyor ve muhtevaya zarar vermeye başlıyorsa o zaman zevale yaklaşıyor demektir.**

Türkiye’de görevli bazı diplomatların değişiklik durumlarında henüz yeni gelecek büyükelçiden dolayı değil, **mevcudun ayrılmasıyla bile ilişkilerin iyileşmesi için yeni bir umut doğduğu** düşünülüyorsa ortada ciddi bir sorun vardır.

Türkiye’nin hem ülke yönetimleriyle hem de onların temsilcileriyle ayrı ayrı ilişki

geliştirmek durumunda kalması, **hükümetlerle arası iyiyken elçilik krizleriyle uğraşması** talihsizliktir. Görev yapılan ülkedeki hassasiyetleri gözetmek bir büyükelçinin öncelikli duyarlılığı olmalıdır.

STAR

‘Sadece AK Partililer cezalandırılsın’ diyen moron kafa!

Ahmet Kekeç

Ne yapsak da, sadece **AK Partilileri** cezalandıracak bir mekanizma geliştiresek? CHP’nin Konsolosluktan dönme milletvekili **Öztürk Yılmaz** bu fikriyatı seslendiren ilk Türk siyasetçisi oldu... Hani, Musul Başkonsolosumuz olan Öztürk Yılmaz... Refakatindekilerle birlikte DEAŞ tarafından rehin alınan, kurtarıldıktan sonra da **“alın öpülesi”** bir diplomat olarak dönemin Başbakanı tarafından karşılanan Öztürk Yılmaz. O Öztürk Yılmaz işte...

Kendisi şu an CHP milletvekili...

Liderine yakışır bir milletvekili olarak, arada sırada televizyon programlarına çıkıp abukluyor.

Buyurmuş ki Öztürk Yılmaz: **“Amerika tüm Türkleri değil, AK Partilileri cezalandırırsın.”**

Böylesi yüzyılda bir gelir herhalde...

Kötü bir Jöntürk teslimiyetçiliğinden daha kötü bir teslimiyetçilik... **“Biz sizdeniz... Biz o kara kafalı Türklere benzemeyiz... Temellük ettiğimiz ahlakla, yaşam biçimimizle, değer tercihlerimizle sizdeniz ve hafsalanızın alamayacağı ileri bir telakkiye sahibiz”** diyen bir teslimiyetçilik.

Cemil Meriç bu gibi durumlar için ne söylerdi?

Hatırlatıp da tadını kaçırmayalım bu Konsolosluktan dönme milletvekilinin.

Kemal Tahir, “Batı’yla namusta anlaşmak” derdi.

Daha ağırını bulamadım.

Esasında ne söyleseniz boş... **“Büyük müttefik”**in (öyle ya, onlar büyük müttefik demeyi tercih ederler) vize restini, **“kolektif cezalandırma”** yöntemiyle aşmayı teklif eden bu ileri telakkiye ne söylenebilir ki? Dikkatinizi çekerim: Vize başvurularının bir süreliğine askıya alınması değil; bu **“tedbir”**in sadece **AK Partililer** için uygulanması kolektif cezalandırma değildir. Müttefikimiz, darbeye suçüstü yakalanmanın telaşıyla, çare olarak vize başvurularının askıya alınması gibi ağır sayılabilecek bir tedbire başvurdu ve olayları daha fazla kurcalamamamızı istedi.

Düşünmemiz için **“kendince”** bize süre tanıdı.

Ben Öztürk Yılmaz’ın yerinde olsam, **“Biz yapmadık, AK Partililer yaptı”** türünden ucuz jurnal yöntemlerini bırakır, büyük müttefiki çıldırma noktasına getiren olaylarla ilgi tecessüs geliştirdim.

En azından neden böyle olduğunu sorardım ve bunun sebebini, cari **“kötü yönetim”**de değil (öyle ya, memleketin kötü yönetildiğini söylüyorlar), muhataplarımızda (yani muhataplarımızın ilişki biçiminde) arardım. Değil midir?

DEAŞ’ın saldırısından kıl payı kurtulmuş Öztürk Yılmaz’a göre, DEAŞ büyük müttefikin **Iraksosyolojisine** çıktığı **“kurgulu”** bir terör örgütü değil midir?

Neredeyse terör örgütlerinin tümü (*DEAŞ’ından PYD’sine, PKK’sından FETÖ’süne*), bizzat büyük müttefik tarafından sevk ve idare edilmemekte midir?

Biz niçin Fetullah Gülen’i besleyen, kollayan ve darbeye memur kılan devlet akıyla ilgili Öztürk Yılmaz’dan bir eleştiri cümlesi duymadık, duymuyoruz?

Mahut kriz kolektif cezalandırma yöntemiyle aşıldığında (*yani sadece AK Partilileri cezalandıracak bir mekanizma icat edildiğinde*), bize **“kriz”** olarak dönen

problemler tümüyle ortadan kalkacak mıdır?
Büyük müttefik iltisaklarından ve terör destekçiliğinden vazgeçecek midir?
Belki duymamıştır. Hatırlatayım sevabına:

15 Temmuz, bir **CIA-FETÖ** ortak yapımıydı.
Metin Topuztutuklanınca,
bütün **“bağlantılar”** ortaya çıkarıldı.
Büyük müttefikin öfkesi buna...

Mesele AK Parti meselesi değil, Türkiye meselesi...

Bu haksız ve orantısız öfkeye (tepkiye) karşı ülkenizin yanında duracak mısınız, durmayacak mısınız?

Mesele bu!

SABAH

Hepsi bu John Bass, hepsi bu!

Fahrettin Altun

Birileri Türkiye-ABD ilişkilerini sabote etmeye, Türkiye'yi ABD'nin Ortadoğu'daki ötekisi olarak konumlandırmaya çalışıyor. Kim bunlar?
Ben demiyorum ki şu **"vize krizi"** öncesi Türk-ABD ilişkileri tarihinin en güzel günlerini yaşıyordu. Hayır, iki ülke ilişkilerinde Obama yönetiminin açtığı derin yaralar hepimizin malumu ve bu yaraların kabuk bağlaması hiç de kolay değil. Ne var ki Trump yönetimiyle birlikte bir şey değişmişti. Türkiye ve ABD aralarındaki ihtilafları liderler düzeyinde müzakere edebilir hale gelmiş, 3 yılı aşkın bir süredir kopuk olan diyalog kanalı yeniden açılmıştı. Şu anda bu kanalın sabote edilmeye, iki ülke ilişkilerinin geri dönülemez şekilde bozulmaya çalışıldığını görüyoruz. Türkiye tarafında iki ülke ilişkilerini sabote etmeye çalışanların kimler olduğu ayan beyan ortada. **"Aman Erdoğan gitsin de, gerekirse gelsin bizi uzaylılar yönetsin"** diyen aklen malul, ahlaken mağlup tipler. Gayrı milli muhalefet unsurları.

CHP, HDP falan...

Amerikan tarafına baktığımızda karşımızda Türkiye'ye karşı 2013'ten itibaren canla başla bir yıpratma savaşı yürüten aktörleri görüyoruz. Obama yönetiminin siyaset, bürokrasi ve medyadaki kahramanları! Halihazırda ABD siyasetinde dehşet bir iktidar boşluğu var. Donald Trump ne yazık ki bu boşluğu dolduramıyor. Trump çepeçevre kuşatılmak ve hareketsiz bırakılmak isteniyor. Derin Amerika Trump'ı statükocu politikaları sürdürmesi konusunda zorluyor.

Trump yönetiminin Türkiye ile ilişkileri normalleştirebilmesi için öncelikle içeride verdiği iktidar mücadelesini kazanması gerekiyor.

Öte yandan ABD'nin kamu kurumları arasında ciddi bir iktidar çekişmesi yaşanıyor.

Dışişleri Bakanlığı, Savunma Bakanlığı ve İstihbarat Teşkilatı arasındaki itiş kakış artık medyadan bile izlenebilir durumda.

ABD'de bir yanda **"eskiler-yeniler çatışması"**, diğer yanda

"kurumlararası çekişme" hem iç siyaseti, hem dış politikayı kilitliyor. Bu kez devreye bu boşluklardan istifade etmeye çalışan fırsatçılar giriyor. Bu fırsatçıların en önemli özelliği geçmiş dönemde açık, kapalı birçok başarısız projeye imza atmış olması. John Bass gibi figürlerden bahsediyorum.

ABD Türkiye Büyükelçiliği'nin yeni vize başvurularını saçma sapan gerekçelerle askıya almasını da bu çerçevede değerlendiriyorum.

İki ülke ilişkilerini dinamitleme çabası. Kendi beceriksizliklerini gizlemek adına yürüttükleri bir sabotaj girişimi.

Büyükelçi pazartesi günü yaptığı açıklamada bu yıl içinde ikinci defa diplomatik misyonlarının bir Türk çalışanının tutuklandığını ve bundan rahatsızlık duyduklarını, bu nedenle de yeni vize başvurularını askıya aldıklarını söylüyor. Bu çalışanın FETÖ terör örgütüyle ilişkisine ilişkin iddialara ise hiç değinmiyor, özetle **"işini yapıyor"**du diyor.

Bunun yanında bize dosyayla ilgili bilgi de verilmedi diyor.

Affedersiniz ama siz kimsiniz ki? Yasama mısınız, yargı mısınız, yürütme misiniz? Yargının bağımsızlığı diye bir şey duydunuz mu? Casusluk gibi bir ağır suçla itham edilen ve FETÖ'yle irtibatlı olduğu düşünülen birinden bahsediyoruz. Yapılması gereken, mahkeme sürecini beklemekten ibarettir. Ha, siz bu süreçte ortaya çıkacak bilgi ve belgelerden korkuyorsanız, o başka!

Hem sizin beklentiniz ne? Yürütme erki yargıya müdahale mi etsin? Bu mu istediğiniz?

Hayır, siyasi irade bunu yaparsa millet bunun hesabını sorar. Millet FETÖ'den hesap sorulmasını, 15 Temmuz hain darbe girişiminin sorumlularının adil biçimde yargılanıp cezalandırılmasını istiyor. Ve pek tabii ki bu cürümleri işleyenleri kimlerin motive ettiğini, bu kirli terör örgütünün uluslararası bağlantılarını da görmek istiyor. Hepsi bu!

AKŞAM

Müttefik

Vedat Bilgin

Türkiye'nin nasıl bir müttefiklik ilişkisi içinde olduğunu anlamayanlar bugün bunu daha iyi kavrayacak bir olaylar dizisiyle karşı karşıyadırlar. Bakmayın siz tv ekranlarına çıkan o çokbilmiş eski diplomatların yaptıkları yorumlara; onlar 'ABD'nin bu kararına doğru diyemeyiz fakat bizim yaptığımız yanlışlara bakmamız gerekir' diyerek işi getirip Türk dış politikasına bağlamakta, yaşananların sorumluluğunu ülkemize yükleyip açıkça ABD çizgisinde Türkiye'yi suçlamaktadırlar. Üstelik bunu yaparken doğrudan Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı hedef aldıklarını söylemeye gerek var mıdır?

“Nasıl bir müttefiklik ilişkisi, nasıl bir stratejik ortaklık ilişkisi içinde olduğunun mahiyetini anlamak için yaklaşık 70 yıllık sürede yaşanan olaylara bakmak gerekmez mi? Türkiye bütün ‘Soğuk Savaş’ boyunca ekonomik bakımdan gücünü zorlayan bir orduyu hazır tutarak, Sovyet sınırında Batı sisteminin adeta ileri karakolu konumundadır. ABD İkinci Savaş sonrası Avrupa’yı yeniden inşa etmek için uyguladığı yardım programını, o ünlü Marshall yardımını Türkiye için sınırlı alanlarda, o da en alt düzeyde ve askeri desteğin bir uzantısı olarak kullanmıştır.”

Ne değişti?

Askeri bakımdan NATO, ekonomik bakımdan Dünya Bankası ve İMF, daha sonra Dünya Ticaret Örgütünün kurumsal denetimine giren Türkiye bütün bu ‘işbirliği ilişkiler ağının’ kuşatmasına rağmen kendi kalkınması bakımından hayati derecede önemli endüstrilerin kurulması için olağan üstü çabalar, arayışlar içine girdiğinde yine onların tehdidiyle karşılaşır. 70’li yıllarda bardağı taşıran damla sanırım ‘1974 Ambargosudur’; müttefikimiz ‘verdiği silahları’ ki parası ikili anlaşmalar üzerinden ödenmiş, kalkınmasını tamamlanması sürekli engellenen ülkenin insanların yoksulluğu pahasına bedelini ödeyip aldığı uçaklar Kıbrıs üzerinde uçtuğu için Türkiye’ye ambargo koymuştur.

Bütün yaşananlara rağmen Sovyet tehdidi Türk Batı ilişkilerinin devlet düzeyinde açıkça sorgulanmamasının resmi gerekçesi olmuştur. Sovyetler çöktükten sonra da çok uzun bir süre geçmesine rağmen, Türkiye'nin Batı ile ilişkilerinin rasyonelleşmesi anlamına gelen karşılıklılık ekseninde yeniden düzenlenmesi konusunda bir adım atılmamıştır.

“Bugün yaşananları bu çerçevede değerlendirdiğimizde; Bir, Türkiye ekonomik bakımdan İMF’nin istikrar programları adıyla önerdiği çerçevenin dışında, kendi programlarına dönmüştür. Türkiye ekonomik olarak Dünya Bankası ile yaptığı o eski borçlanma modellerini terk edip piyasa mekanizması üzerinden rasyonelleştirilmiş bir kredi düzenine geçmiştir. İki, Türkiye kendi milli savunma sanayine dayanan bir güvenlik politikası geliştirerek ihtiyaç duyduğu gereçleri işbirliği projeleriyle üretmeye yönelmiştir. Üç, uluslararası ilişkilerde Türkiye merkezli bir yeni yaklaşım geliştirmiştir ki Ortadoğu siyaseti de bunun bir parçasıdır.”

Vize mi dediniz?

Bütün bunların anlamı açıktır: Türkiye artık batı vesayetinden çıkmıştır. ABD’nin yeni Ortadoğu siyasetinin parametrelerini oluşturan etnik ve mezhepsel bölünme eksenlerine göre bölgeyi parçalama siyasetini açıkça kabul etmediğini, etmeyeceğini ortaya koymuştur. Bunun üzerine müttefikin cevabı ne olmuştur? PKK/PYD’ye binlerce tır silah göndermek, bu katiller sürüsünü ordu düzeni vermek üzere çalışmalar yapmak.

Dahası var, Türkiye’de bu defa başka bir türlü askeri darbe girişiminin yanında olmak (yanında mı!). Darbenin organizatörlerini, elebaşı dâhil olmak üzere saklamak, darbe yönetiminde olanlarla iletişim halinde olmak. Söyler misiniz bu nasıl bir müttefiklik ilişkisidir.

YENİ ŞAFAK

ABD’nin içinde paralel devlet mi var?

Yasin Aktay

Türkiye, 15 Temmuz 2016 tarihinde 249 kişinin ölümüne, 2193 kişinin yaralanmasına yol açan, demokrasisini ve özgürlüklerini hedef alan hain darbe girişiminin bütün suçlularını tespit edip yargılıyor.

İlk bakışta buna son derece doğal bir hakkı olduğunu herkesin kabul etmesi, saygı duyması lazım. Dostların bu süreçte Türkiye yargısına yardımcı olması, yanında durması, desteklemesi lazım.

Türkiye’ye dost değilse bile demokrasiden yana olduklarını söyleyenlerin de biraz dürüstlerse bu konuda en azından Türkiye’nin kararına, yürütmekte olduğu darbecilerle, teröristlerle ve terörle mücadelesine yardımcı olması lazım.

Ne yazık ki, demokrasi şampiyonu geçinen, hatta Türkiye’ye dost görünen ülkelerden bir çoğunun bu süreç içinde bambaşka bir dünyada olduklarını görmüş olduk. Darbe esnasında darbeye net bir tavır koyamayan bazı ülkelerin bu tavırlarını ilk anda pragmatik bir “bekle-gör” politikasına yorduk.

O kadarı bile çok ayıptı, yanlıştı ve o ülkelerin ikiyüzlülüğünü göstermeye yetiyordu, ama darbe esnasında karşılaştığımız şey bir tereddütten ibaret değil, çok daha ötede kendileri adına sahada savaşan darbecilere duyulan sahiplenme duygusundan kaynaklanıyormuş. Darbeyi yapamadığı için Türkiye’den kaçanların Almanya’da veya ABD’de yerleri sanırım B Planı kapsamında hazırlanmış bile.

Türkiye, bu darbenin öncesinden beri, aslında 17 Aralık yargı yoluyla darbe teşebbüsünden beri ABD’den darbenin ele başını istiyor. 17

Aralık'taki dahli konusunda, hadi diyelim, objektif bir ABD yargısını tatmin edecek yeterince delil sunamadık. Ama 15 Temmuz'dan itibaren FETÖ'nün kanlı bir terör organizasyonu ile giriştiği darbe teşebbüsündeki dahli apaçık ortada. Bu konuda tatmin olmak için delil isteyenler ya gerçekten akıl yoksunu veya bizim aklımızla alay ediyorlar.

ABD 11 Eylül'de işin arkasında el-Kaide olduğunu, onun da arkasında Afganistan ve Irak'ın olduğuna alelacele hükmetti ve herkesin buna ya inanmasını veya herkesi bu saldırının bir parçası sayacağını ilan etti. Bush tarihe geçen sözünü tam bu olaydan sonra başlattığı küresel kamplaşma çağrısıyla deklare etti: “ya bizdensiniz ya onlardan”.

Hiç kimseye tarafsız olma veya tereddüt etme veya delillerin ikna edici olup olmadığını sorma hakkı bile tanımayan ABD hangi delillere dayanıyordu acaba? Bu vesileyle Irak'ı kitle imha silahlarına sahip olması bahanesiyle ve tabii ki oraya demokrasi götürme vaadiyle işgalinin neticesinde bir buçuk milyon insan öldü, milyonlarcası yaralandı, evsiz barksız kaldı, ülke kolay kolay giderilemeyecek bir istikrarsızlığa maruz kaldı.

Dünyayı felakete taşıyan bu adımı atarken hiçbir delile dayanmayan ABD, gün gibi açık darbenin elebaşısını teslim etmek için delillerin yeterli olmadığını ileri sürüyor.

Aslında bu “yetersiz delil” ifadesinin ne anlama geldiğini gayet iyi biliyoruz, ama sanırım İstanbul konsolosluk görevlisi Metin Topuz'un tutuklanmasına karşı ABD büyükelçiliğinin sergilediği tepkiyle durum iyice netleşmiş oldu: Kendisinin bizzat suç-darbeye azmettirdiği kişiyi hangi delil suçlu olduğuna ikna edebilir?

ABD'ye sunulan 85 klasör dolusu delil ve evrakı ha adli makamlara sunmuşsunuz, ha Gülen'in bizzat kendisine...

17-25 Aralık'ın da bir FETÖ darbesi olduğu ayan beyan ortada iken, bu darbecilerin hazırladığı ve Türkiye'de suratlarına çarpılan iddianamelerin ABD yargısında sahiplenilmesindeki tuhaflık şimdi ortadan kayboluyor.

Sahi, Türkiye'nin kendi iç işi olan bir davada ABD yargısına ne oluyordu? Rıza Zerrab, İran ve Türkiye arasında bir para-altın trafiğinde rol almış. ABD'nin İran'a uyguladığı ambargoda bile, Türkiye bu ambargoyu tanımadığını peşin peşin söylemişken, ABD'ye Türk vatandaşını yargılama hakkını veren nasıl bir hukuktur bu?

Bunu geçelim. Darbeci ve yolsuz oldukları açığa çıkmış FETÖ'cülerin hazırladıkları geçersiz iddianameleri kendi ülkesinde işleme sokup buna istinaden Türk vatandaşlarını tutuklama ve yargılama hakkını kendinde görüyor ABD yargısı. Ama bizzat Türkiye'de işlenmiş darbe, katliam suçlarına karışmış olduğuna dair kuvvetli deliller bulunan Türk vatandaşı ama konsolosluk görevlilerinin tutuklanıp yargılanmasını bir kriz sebebi sayıyor.

Yine de, konsolosluk görevlisi Metin Topuz'un tutuklanmasına ABD Büyükelçisinin sergilediği tepki, doğrusu iyi yorumlanması gereken bir durum. Yukarıdan beri göstermeye çalıştığımız bu çelişkileri, her şeye rağmen bir bütün olarak ABD'nin asli, değişmez konumunun bir sonucu gibi görmemek gerekiyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın da sorduğu gibi, ABD'nin de bir paralel yapı sızıntısına maruz kalmış olduğunu düşünmek gerekiyor. Çünkü bu tutarsız siyaset her şeyden önce ABD'ye kaybettiriyor. Suriye'de sergilenen teröre karşı terörle işbirliği ve NATO'daki en büyük müttefiki Türkiye'yi adeta arkadan bıçaklayan tutarsız siyaset de böyle bir sızıntının sonucu olmalı.

Zira bu siyaset de ABD'ye dost değil düşman kazandırmaktadır.

Köşe Yazıları – 11/10/2017

Yavaş yavaş dünyada bir dostu, bir güveneni kalmayacak şekilde ABD'yi yalnızlığa sürükleyen bu siyaset ancak ABD içindeki bir paralel işgalinin akıyla açıklanabilir.

ABD ile hala resmi müttefikliğimiz devam etmekteyken bu uyarımızı yapmayı ihmal etmeyelim.

Hala ABD'de ülkeyi kurtaracak bir "vatansever" irade varsa, yol yakınken kendi içindeki bu paralel yapıyı temizlemek için harekete geçsin, yoksa ABD için yolun sonu görünüyor.

YENİ ŞAFAK

Metal Fırtına... ABD-Türkiye kavgası

Kemal Öztürk

2004 yılıydı. TBMM Başkanı Bülent Arınç, Meclis'in işleyişini geliştirmek için, her partiden milletvekilinin olduğu 'Demokrasi Komitesi' kurmuştu.

Bu komite 2004 yılı sonuna doğru çeşitli temaslarda bulunmak için ABD'ye bir ziyaret gerçekleştirdi. Ben de komitenin Meclis adına koordinatörlüğünü yapıyordum. Beyaz Saray'da, başkan danışmanları ve diplomatlardan oluşan bir ekiple toplantı düzenlendi.

BAŞKAN DANIŞMANININ METAL FIRTINA ÇIKIŞI

Toplantının hemen başında Başkan danışmanlarından biri, 2004 yılında yayınlanan Metal Fırtına kitabını gündeme getirdi. Orkun Uçar, Burak Turna tarafından kaleme alınan kitap, Türkiye-ABD savaşını konu alıyordu ve Türkiye'de oldukça ses getirmişti.

1 Mart tezkeresinin etkisiyle gerilen Türk-Amerikan ilişkilerinin üzerine acı biber etkisi

yapmış olmalı ki, Başkan Bush'un danışmanı bu kitabı toplantıda konu edindi:

"Size ne oluyor anlamıyoruz. Parlatmentonuz tezkereyi reddediyor, Ortadoğu'da başınızı kaldırıp ABD politikalarına itiraz ediyorsunuz ve şimdi de ABD ile savaşa girdiğinizi anlatan bir kitap yayınlanıyor ülkenizde. Ne oluyor?"

Danışman sempatik görünmeye çalışsa da, aslında ABD'nin yönetim koridorlarında konuşulan, Türkiye'ye yönelik şaşkınlık ve kızgınlık karşımı sözleri, parlamenterlere aktarıyordu.

Heyet üyeleri bu gibi çıkışlara hazırlıklıydı. 1 Mart tezkeresinden sonra ilişkilerde limoni durum devam ediyordu çünkü. Beni konuşmamam için sağdan, soldan dürten olsa da bir danışman olarak mütakabiliyet esasına göre cevabı ben vereyim dedim!

"Türkiye'nin kendi tezleri ve kendi çıkarlarını dillendirmesi neden rahatsızlık yaratıyor burada biz de bunu anlamıyoruz. Metal Fırtına kitabına gelince. ABD'de yayınlanan binlerce kitap, Hollywood'da çekilen yüzlerce filme benzer bir eser. Herkesin özgürce yazıp konuştuğu bir ülkede, bizim buna müdahale etmemizi beklemiyorsunuz sanırım?"

Komitelerde bulunan milletvekilleri hakkıyla Türkiye'nin tezlerini savundular. Tam o esnada Savunma Bakanı Paul Wolfowitz içeri girdi. Sanki tesadüfen oradan geçiyormuş gibi yapıp, heyete hoş geldiniz dedi. Sonra da Irak'a nasıl demokrasi getirdiklerini, kadınların ilk defa oy kullanmasını anlattı. Sıkıntılı konuları açmadı. Senato ve Kongre üyeleri, danışmanlar aracılığı ile gerekli mesajların verilmesi ayarlanmıştı zaten.

TÜRKİYE NEDEN ABD İLE TERS DÜŞTÜ?

Bu olayı hiç unutmadım. Oradaki tavırlar, ABD'nin her dediğine "evet" diyen bir Türkiye görmeye alışmış Amerikan devletinin dışa vuran tepkisel duygularıydı.

Türkiye’yi yönetenlerin ülke çıkarları, halkın güvenliği, çocuklarının geleceğini düşünmesi ve itiraz etmesi, müttefikliğe uymayan davranış olarak görülüyordu.

Oysa devlet geleneği, akıllı ve tecrübesi olan her ülke, Türkiye’nin yaptığını yapar.

ABD-Türkiye ilişkilerinin önemli kırılma noktalarından biri 1 Mart tezkeresi olsa da, sonradan bu ilişkileri normalleştirdi ve rayına oturdu.

Fakat ABD, her zaman, Türkiye’nin kendi iradesi olduğunu, kendi çıkarları için ABD çıkarlarına itiraz edebileceğini not etti. Bundan hoşlanmadı ama yükselen Türkiye’yi de yanında tutmak için sustu. Ta ki Arap Baharı’na kadar.

Türkiye, İsrail ile ilişkilerinde, Irak’ın işgalinde, Arap Baharı’nda, enerji politikalarında, Rusya ve Çin’le ilişkilerinde, Suriye ve Irak politikalarında önce kendi ülkesinin çıkarlarını düşündüğü için hep ABD ile ters düştü aslında.

Sadece ABD ile değil, Almanya, Fransa, İngiltere, AB ve Rusya ile de birçok konuda ters düştü. Bundan hiç hoşlanmadılar, kabullenmediler. Mahallenin küçük çocuğunun büyük ağabeylere kafa tutması gibi algıladılar. Öfkelenip, hırslandılar.

DUYGUSAL OLARAK GURUR DUYSAK DA, AKILLA HAREKET ETMELİYİZ

Bu nedenledir ki, Arap Baharı’nı tersine başlatan koalisyon, Türkiye’yi de içine alan bir hesaplaşmaya girdi. Mısır’da Mursi’yi devirmekle başlayan proje, tüm Arap Baharı’na teşebbüs eden ülkeleri diz çöktürmeyi başardı. Türkiye hariç. Türkiye’de yaptıklarını da hepimiz gördük. Hala da devam ediyorlar.

ABD belki de bu yüzden her sözünü uygulayacak, emrinden çıkmayacak ve sopa olarak kullanacağı bir ordu ve bir ülke kuruyor

Suriye’nin kuzeyinde. O zaman Türkiye’ye ihtiyacı kalmayacak.

Anlatmaya çalıştığım vize krizinin derinliklerini 1 Mart tezkeresiyle başlayan ilk adıma kadar götürmek mümkün.

Burada duygusal olarak bize gurur veren şey, dik duran bir ülkeye ve yöneticilerine sahip olmaktır. Ancak duygusal olarak övünsek de, akılla hareket etmek zorundayız. Akılla ve ilmi siyasetle. Abdülhamid’i her seferinde bayraklaştıranların, onun ilmi siyaset dediği, “Düvel-i Muazzama’yı” birbiriyle dengeleyen siyasetini neden örnek almıyor acaba?

Gücümüzün sınırı belli. Kaynaklarımız, ekonomimiz ve savunma sanayimiz ortada. Ortadoğu zemini tarihinin en kaygan ve en zor günlerini yaşarken, kimin dost, kimin düşman olduğu bilinmezken, sağlam adım atmamız gerekiyor. Allah korusun.

HAMASET DEĞİL, AKIL AĞIR BASACAKTIR

Varsın sosyal medyada, gazetelerde, televizyonlarda Mehter Marşı'yla sloganlar atılsın.

Varsın muhalefet, ‘5 bin kişilik milis kuvveti’ hazır diye hamaset yapsın. Yakında göreceğiz, hamaset değil, akıl ağır basacaktır.

Çünkü devlet akıllı hamasetle hareket edemez. Bin yıllık devlet geleneği, böyle kriz anlarında nasıl davranması gerektiğini hamasi sloganlara bakarak ayarlamaz.

Az konuşup, çok iş yapmamız gerekiyor. Ayaklarımızın üzerinde durmak ve bize had bildirmeye kalkan bu ülkelerin gücünü yakalamamız lazım. Bilimden teknolojiye, ekonomiden savunma sanayiine kadar büyük hamleler yapmak zorundayız. En baştaki görevimiz de milli birliği oluşturmaktır.

Unutmadan söyleyeyim, Beyaz Saray’da Metal Fırtına kitabını gündeme getiren danışman

sonradan bir Türk ile evlendi. Şimdi İstanbul'da yaşıyor.

MİLLİYET

Yıldırım: kriz tırmanmaz

Serpil Çevikcan

Ankara, Trump'ın işbaşına gelmesinin ardından Obama'nın özellikle son döneminde Türkiye-ABD ilişkilerinde yaşanan gerilimin bir ölçüde aşılabileceğini hesaplıyordu.

Buna karşılık, Türkiye'nin kırmızı çizgileri konusunda Obama'nın hayaletinin iki ülke ilişkilerinin seyrini belirlemeye devam ettiği bir süreç yaşanıyor.

Türkiye-ABD gerginliğinin temel parametreleri herkesin malumu.

Genelde Suriye, özelde Kuzey Suriye'ye ilişkin Obama politikasızlığının negatif sonuçlarını en çok yaşayan ülkelerin başında Türkiye yer aldı.

Ankara, ABD'nin PYD'nin silahlı kolu YPG'yi düzenli orduya dönüştürme politikasının değişmediğine ve değişmeyeceğine acı biçimde tanık oldu.

2 milyar 200 milyon dolarlık silah Trump'ın başkanlığı devraldıktan sonra attığı ilk imzalardan biri 9 Mayıs'ta YPG'ye silah verilmesi kararıydı.

Sonuç; 3 bin TIR'a yakın silah. Pentagon'un bugüne kadar verdiği silah tutarı, 2 milyar 200 milyon dolar. ABD, yargı üzerinden Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan ve dolayısıyla Türkiye'ye baskı kurmayı seçti. Rıza Sarraf davasına hükümeti bulaştırma çabaları, Cumhurbaşkanlığı korumalarına ilişkin sorunun bağlamından çıkarılması, ABD Kongresi'nde Erdoğan karşıtlığının bireysel muhalefetin çok üstüne çıkan bir boyuta gelmesi, ABD Adalet Bakanlığı'nın Fetullah Gülen'in iadesi konusunda yerinde saymakta ısrar etmesi, ABD'nin baskı politikasının diğer ana başlıkları.

Bu gerilimin vardığı nokta, ABD'nin sıradan vatandaşların mağduriyetine yol açan bir adım atmakta beis görmemesi anlamına

gelen, vize başvurularını askıya alınması kararına kadar ulaştı.

ABD diyorum çünkü ABD Büyükelçiliği'nin tek başına böyle bir karar alması mümkün değil.

Nitekim dün Cumhurbaşkanı Erdoğan da Sırbistan'da yaptığı açıklamalarla buna işaret etti. Ardından da dün geç saatlerde ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan, kararın Beyaz Saray'la koordineli bir şekilde alındığı duyuruldu.

Yıldırım: 'Arka planda çalışılıyor'

Türkiye'nin karşı vize yaptırım kararının ardından bütün mesele iki ülke ilişkilerinin bundan sonra nasıl bir seyir izleyeceği.

Ankara'nın çözmeye çalıştığı temel soru, bu gerilim tırmanır mı yoksa düşer mi?

Dün TBMM'de ana gündem maddesi vize restleşmesiydi.

Başbakan Binali Yıldırım, CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ve MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, konuşmalarında bu konuya genişçe yer verdiler.

Başbakan Yıldırım, ABD'yi müttefiklik ilişkisi üzerinden sorgularken sağduyuya davet etti, ancak Rıza Sarraf davası kapsamında Halkbank Genel Müdür Yardımcısı'nın tutuklanmasını gündeme getirerek, "Bir resmi bankamızın genel müdür yardımcısını görevli gittiği ülkenizde yaka paça tutup hapse atarken bize mi sordunuz?" diyerek, Türkiye'yi yargı konusunda eleştirirken, "Önce kendinize bakın" demeye getirdi. Başbakan'la, grup toplantısı çıkışında kendisini dinlemeye ve ziyarete gelen çok sayıda vatandaşla fotoğraf çektirirken, ayaküstü sohbet imkânı bulduk. Yıldırım, "ABD ile kriz tırmanır mı?" soruma, emin bir ifadeyle, "Hayır, tırmanmaz" yanıtını verdi.

ABD'li üst düzey isimlerin Dışişleri bürokrasisiyle görüşmediği, ABD Büyükelçisi'nin görüşme taleplerine de hükümetten olumsuz yanıt aldığı haberleri son iki gündür gündemde.

Başbakan'a, diyalogun tamamen kesildiği izlenimi veren bu durumu da sorduk.

Yıldırım, "iki ülke arasındaki kanallar açık mı?" sorumuza, "Açık, arkadaşlar arka

planda çalışma yürütüyorlar” karşılığını verdi.

Başbakan’ın yanıtı gerilimin düşürülmesi için arka kapı diplomasisinin devrede olduğunu gösteriyor.

Kurtulmuş: ‘Popülist tuzaklara düşmeyelim’ Meclis’te sohbet ettiğimiz kabine üyelerinden Kültür ve Turizm Bakanı Numan Kurtulmuş’un sözleri de dikkat çekiciydi. Kurtulmuş, ABD’nin vize kararını, “orantısız” olarak nitelendirdi.

Kurtulmuş, “Aşırı bir tepki gösterdiler. Nasıl tornistan edeceklerini göreceğiz. Bu orantısız tepkiyle ilk kez bir müttefik bir ülkenin vatandaşlarını da hedef alan bir karar vermiş oldular. Üstelik

bunu NATO müttefikine yapıyor” dedi.

Kurtulmuş, ABD’nin Rusya, İran ve Türkiye arasında gerçekleşen Astana uzlaşmasından beri rahatsızlık duyduğunu söyledi. “Buna rağmen popülist tuzaklara düşmeden suhuletle ve itidalle bu sorunun çözülmesi şart” yorumunu yaptı.

Meclis’te sohbet ettiğimiz Türk-ABD Dostluk Grubu üyesi bir milletvekili ise, “Şüphesiz ABD elçisi Bass yalnız karar vermiş olamaz. ABD, ekonomik yansımaları başta olmak üzere bu kararın her türlü yansımalarını en ince ayrıntısına kadar hesaplamış, ona göre karar vermiştir. Türkiye, bu kararın oluşum sürecini iyi değerlendirerek adım atmak zorunda” diyor.

Meclis’te, Ankara’da bir numaralı gündem Türkiye-ABD ilişkileri.

ABD’nin vize restinin Türkiye’nin Fırat Kalkanı’ndan sonra Suriye’deki en önemli ikinci inisiyatifi olan İdlib intikalinin başladığı günlere gelmesi bir başka yazı konusu.

TAKVİM

Tuzağa dikkat

Ergün Diler

Erdoğan’ın son New York ziyaretinde alınan en önemli sonuçlardan biri, Trump’ın,

CIA’nın örtülü ya da açık operasyonlarına imza atmayacağını söylemesiydi.

Londra’da ya da başka

yerlerde **TERÖR** kendini gösterirken

Türkiye’de adım atılmıyordu... John Bass da gazetecilerle yaptığı toplantıda üstü örtülü bir şekilde bunu dile getiriyordu!

DEAŞ’ın **TERÖR EYLEMİ** yapamadığını söylüyordu!

Vize krizi bu temelin üzerine kurulan bir oyun! Ne ilk ne de son!

Dün kısaca değinmişim... Dilerseniz oradan gidelim. Çünkü uzaklarda çok akıllı insanlar bizim gündemimizde dahi olmayan konuları tartışıyor.

Biz nedense içerideki kısır parantezlerin içinde debelenmeye bayılıyoruz... Etrafımızda olması muhtemel gelişmelerin içinde yer alan, alacak olan bazı aktörler var. Steve Bannon bunların başında gelir! Tillerson ve Mike Pompeo da diğerleridir...

Beyaz Saray’a yakın noktalarda konuşulanlara bakalım...

Yazanlar da var bunları...

ABD, yeni bir dünya düzeni kurmak için yola çıkarken Washington’da da yeni denkleme uygun operasyonlar yapmakta. ABD’de Demokratlar Pentagon’a karşıdır, Cumhuriyetçiler ise FED’e... Bu durum 150-200 yıl önce de böyleydi, 100 yıl sonra da böyle olacak.

1828 yılında kurulan Demokrat Parti’nin kırmızı kitabında şirketlerin ve paranın yönetiminin ABD’yi güçlü yapacağı yazıldı.

1854 yılında kurulan Cumhuriyetçi Parti’nin gizli kitabında ise silah şirketlerinin ABD’yi dünyanın en güçlü devleti yapacağı yazıldı.

Bu kavga şu an dünyanın her yerinde var. Biz bunu bazen FETÖ olarak bazen asker olarak bazen mafya olarak bazen işadamaı olarak görüyoruz... Medya da tabii işin içinde var...

Nedense bizde **MEDYAYI** kimse konuşmak istemiyor! Neden acaba? Çok mu görevli isim var! Olabilir mi? Olur, bal gibi olur! Alman gazeteci **UDO ULFKOTTE** vardı! CIA’ya çalışanları açıklamıştı. Bizde de bunlardan çok fazla olduğunu söylemişti! Acaba kimler vardı listede! Sadece ABD ya da CIA değil konu! Başka servislere çalışan gönüllümüz çöktür!

Burası böyle bir topraktır...

Neyse...

Bill Clinton ve Obama, silah şirketlerinin önünü kesti. Bush ve Trump da FED'in elindeki para gücünü en aza indirdi. ABD'de kurulan hükümetlerde hep karşı güçten birileri vardır. Sanki **GİZLİ BİR ANLAŞMA** devrededir!

Trump'ın kabinesindeki Dışişleri Bakanı Tillerson da Demokrat kafasıyla düşünür ve öyle karar alır. Rockefeller'in adamıdır zaten... Ömrü ona çalışarak geçmiştir.

En yakın arkadaşları Hillary Clinton, John Kerry ve Joe Biden'dır. Bir diğer en yakın arkadaşı da Sean Spicer'dır.

Yani Temmuz ayında istifa etmek zorunda bırakılan ve Trump tarafından ağır hakaretler edilen Beyaz Saray Sözcüsü Spicer. Tillerson bu!

Trump'ın ekibinin içinde olup Trump'a karşı olan biri. Çünkü ABD içindeki kavga her yerde var! Böyle de olacak...

VİZE KRİZİNDE DE aynı çekişme söz konusu. Hiç şüphenez olmasın.

Tillerson da işin içinde, diğer ekip de...

Sonuç itibarıyla Amerika'yı Türkiye'den uzaklaştırmaya çalışanlar devrede.

Başarılılar da... Zaten ABD her türlü yanlış yapınca çok da zor olmadı bu!

Sonuç ortada...

Devam...

Spicer, Trump'ın en gizli bilgilerini Demokratlar'a ulaştıran isimdi.

Gönderildi. Şu anda Demokratlar'ın son temsilcisi Tillerson da kısa süre içinde gidecek.

Mike Pence, bir süre önce Tillerson'a, "**İstifa etmelisin**" dedi.

Pence en ılımlı Cumhuriyetçi'dir. O bile bunu söylüyorsa, Tillerson'un görev süresi doldu demektir.

Yerine gelecek isim ise Mike Pompeo. ABD Başkanı Trump'la her gün 3 saat görüşen Pompeo, Tillerson'un yerine gelmesi için ikna edilmeye çalışılıyor.

Pompeo, en az 1 yıl daha CIA'de görev yapmak istiyor. Pompeo, bu süre içinde Britanya kalıntılarını CIA'den temizleyeceğine dair Trump'a söz

verdi. "**TEMİZLİK BİTTİKTEN SONRA GELEYİM**" diyor! Son durum bu!

Trump ile Tillerson'un arası Türkiye nedeniyle açıldı. Tillerson buraya geldi.

Hiçbir fikri burada kabul ettirmeden döndü.

Pompeo ve Mattis, Türkiye'de çok önemli adımlar atarken, Tillerson turistik bir ziyarette bulundu. Beyaz Saray'ın yorumu bu! Ayrıca Tillerson'un **TÜRKİYE**

RAPORU Trump'ı hiç memnun etmedi. Tillerson, raporunun özünde "**Türkiye, Washington'dan idare edebileceğimiz bir ülke değil. Eski günlerdeki gibi direktif vermek doğru değil. Ortak bir yol, Washington'ı bölgede tek ülke yapar**" cümleleri vardı.

Tillerson, Mike Pompeo'nun yaptıklarının tersini yapıyordu. Beyaz Saray bu nedenle üzerini çizdi...

Trump, Tillerson'dan nefret ediyor.

Tillerson, Trump'ın, "ABD'deki ırkçı gösteriler", "İran", "Kuzey Kore", "Fransa", "Ortadoğu" konularındaki tüm açıklamalarını yalanladı. Hatta, "Açıklamalar Trump'ın kendi fikri.

ABD'nin değil" dedi. Ama bardağı taşıran başka bir şeydi. Tillerson **BARZANI**'nin yaptığı referanduma sert bir şekilde karşı çıktı. Tanımadığını söyledi. İyi güzel de Barzani'nin sandıklarını koruyanlar ABD askerleriydi.

15 bin ABD askeri görev yaptı.

Barzani'nin arkasında **PENTAGON** vardı.

Ama ABD Dışişleri Bakanı olanlara tersten bakıyordu. Durum böyle olunca gerilim artıyordu. Bu nedenle de gidecekti... ABD içinde büyüyen silah ve FED kavgasında Tillerson şıkkında kaybedecek olan FED olacak.

Bu kesin. Sadece Tillerson'ın yerine gelecek isim konusunda bazı anlaşmazlıklar var.

Pompeo ikna edilirse, yeni Dışişleri Bakanı o olacak.

O olmazsa yine devreye Steve Bannon girip gereğini yapacak...

Çok kişi bilmesede de **STEVE BANNON**, Beyaz Saray'ın gizli beyni.

Hala...

Bannon'un yeni Ortadoğu planı var.

Bunun için düğmeye bastı. Burada kullanacağı isim Blackwater'ın kurucusu Erik Prince.

PARALI ORDUNUN kurucusu olan Prince son zamanlarda Washington'da çıkmıyor...

Özel araçlarla özel görüşmelere yetişmeye çalışıyor. Beyaz Saray'da Trump'ın konuğu

olan Prince'ın, her an özel bir göreve gelebileceği iddia ediliyor!
Prince, Bannon'ın emirlerinden çıkmaz.
Pentagon ve silah şirketleri için çok önemli olan Erik Prince'ın Blackwater'ı da Ortadoğu'da çok etkili olacağı bir döneme hazır.

Suriye ve Irak, Blackwater'ın çok iyi bildiği yerler. Dünyanın en iyi arazi savaş tekniklerini bilen bu örgüt, yeni dönemde Türkiye, Libya, Arabistan, Yemen ve Lübnan'da boy gösterecek.

Bannon'un planı böyle...

Yönetmek için **KAOS** istenmekte.

Plan bu. **ORTADOĞU**'dan başlayacak olan ve Avrupa'ya kadar uzanacak bir kaos isteniyor...

KUZEY sorunları bunun için! Yani Kuzey Kore de, Kuzey Irak da, Kuzey Suriye de plana dahil...

Bir de dikkat edilmesi gereken bir nokta daha var! Washington dünya üzerinde çok ülke ile kavga halinde...

İngiltere, Çin, İspanya, Fransa ve Katar bunlardan bazıları...

Ama bizim kadar kimse onlarla karşı karşıya gelmiyor ya da getirilmiyor!

Bu garip değil mi!

Tek mücadele eden biz değiliz!

Ama hep biz cevap veriyoruz.

Biz karşılarına dikiliyoruz. Dikilelim dikilmesine ama yine de soralım...

Önümüze konulan bir tuzak mı var!

Dostlarımızı da yanımızda görmek doğru olan değil mi!

Bence!

YENİ BİRLİK

Barzani Hala Oyunun Bittiğini Anlamadı...

İlnur Çevik

Mesut Barzani bir çuval inciri berbat ettiğini, Irak'ın Kürtlerini bir kâbusa sürüklediğini ve artık Türkiye gibi değerli bir dostu karşısına aldığı hala anlamamış görünüyor...

Hatta gayrimeşru referandumunu Irak merkezi hükümetine kabul ettirme peşinde... Süleymaniye'ye Celal Talabani'nin cenazesi için gelen birkaç eski Irak lideri ile görüşüp onların kanalıyla Bağdat'taki hükümeti etkilemeye kalktı ve hemen tokadı yedi. Bu liderler arabulucu olmadıklarını ve Barzani'nin ham hayal peşinde koştuğunu söylediler...

Şimdi Bağdat hükümeti Barzani'yi iyice kısıtlayarak için yeni hamleler yaşıyor... Türkiye ve İran sınır kapılarını kapatma kararı alıyor, Türkiye ve İran'a petrol ticaretini sonlandırıyor diyor ve bu arada Kürtlerin elinde olan Irak'ın telefon operatörlerinin de fişini çekiyor...

Saddam'ı yıkıp Irak'ı ele geçiren Amerikalılar ilk etapta Irak'ın mobil telefon operatörlüğünü Talabani'nin kasası olan Molla Faruk Mustafa'ya vermişlerdi. Asyacell olarak faaliyet gösteren bir şirket kuran Molla Faruk uzun zaman bütün Irak iletişimini elinde tuttu ve bazı Arap operatörler de devreye girdi ama Asyacell hep bir numara olarak kaldı... Bu arada Talabani'ye düşman olan Barzani Asyacell'i ilk etapta Dohuk ve Erbil'e sokmadı oralara kendi Korek operatörü ile hizmet verdi...

Şimdi Irak hükümeti bu mobil telefon operatörlerinin fişlerini çekmeye karar verdi... İşte Barzani'nin Kürtlere verdi bir büyük zarar daha...

Bütün bunları yanında Irak hükümeti şimdi de Barzani'ye "Kerkük'ten çekil oralara merkezi hükümetin denetimine bırak" diyor...

Barzani kuşatıldı, farkında değil... Barzani kaybetti, farkında değil...